

PARAULA I VIDA

Quaresma i harmonia amb la creació redimida

El Missatge del Papa Francesc per a la Quaresma 2019 mostra el camí de conversió en un aspecte nuclear: la relació que la mateixa creació té amb la humanitat que pel pecat tendeix a destruir-la i que per la gràcia de la Pasqua de Resurrecció, camina ja cap al cel nou i la terra nova (cf. Ap 21,1). La celebració del Tridu Pasqual de la passió, mort i resurrecció de Crist, cim de l'any litúrgic, ens crida a viure un itinerari de preparació, el camí quaresmal, conscients que ser imatge de Crist és un do immens de la misericòrdia de Déu.

Si l'home viu com a fill de Déu, si viu com a persona redimida, que es deixa guiar per l'Esperit Sant (cf. Rm 8,14), i sap reconèixer i posar en pràctica la llei de Déu, començant per la que està inscrita en el seu cor i en la naturalesa, això *beneficia també la creació*, cooperant en la seva redempció, diu el Sant Pare. Per això, la creació desitja ardentment que es manifestin els fills de Déu, és a dir, que aquells que gaudeixen de la gràcia del misteri pasqual de Jesús gaudeixin plenament dels seus fruits, destinats a assolir la seva maduresa completa en la redempció del mateix cos humà. Quan la caritat de Crist transfigura la nostra vida —esperit, ànima i cos—, lloem Déu i, amb

la pregària, la contemplació i l'art fem partícips d'això també totes les criatures. En aquest món, l'harmonia generada per la redempció està amenaçada, avui i sempre, per la força negativa del pecat i de la mort. Certament, quan no vivim com a fills de Déu, sovint tenim comportaments destructius vers el proïsme i les altres criatures. Violem els límits que la nostra condició humana i la naturalesa, ens demanen respectar. El Papa Francesc afirma que si no anhelem contínuament la Pasqua, si no vivim en l'horitzó de la Resurrecció, és clar que la lògica del «*tot i a l'instant*», del «*tenir cada vegada més en comptes del ser*», acaba per imposar-se. I el fet que s'hagi trencat la comunió amb Déu, també ha danyat la relació harmoniosa dels éssers humans amb l'ambient en què estan cridats a viure. La llei de Déu, la llei de l'amor, acaba cedint a la llei del més fort sobre el més dèbil. El pecat que es troba dintre del cor de l'home (cf. Mc 7, 20-23) i que es manifesta com a aparament, afany per un benestar desmesurat, desinterès pel bé dels altres i sovint també pel propi interès, duu a l'exploació de la creació, de les persones i del medi ambient.

Amb tot, existeix la força regeneradora del penediment i del perdó. «*Els qui estan en Crist són una creació no-*

va; tot el que era antic ha passat; ha començat un món nou» (2Co 5,17). En efecte, també la creació pot «celebrar la Pasqua»: obrir-se al cel nou i a la terra nova. I el camí vers la Pasqua ens crida precisament a restaurar el nostre rostre i el nostre cor de cristians, mitjançant el penediment, la conversió i el perdó, per a poder viure tota la riquesa de la gràcia del misteri pasqual. La creació està cridada a sortir, juntament amb nosaltres, «*de l'esclavatge d'aquesta situació desgraciada per obtenir la llibertat que és la glorificació dels fills de Déu*» (Rm 8,21). La Quaresma és signe sacramental d'aquesta conversió, és una crida feta als cristians perquè encarnin més intensament i concretament el misteri pasqual en la seva vida personal, familiar i social; en particular, mitjançant el dejuni, la pregària i l'almoina. Abandonem l'egoisme, la mirada fixa en nosaltres mateixos, i dirigim-nos a la Pasqua de Jesús. Fem-nos proïsme dels nostres germans, compartint amb ells els nostres béns espirituals i materials. Així, acollint en allò concret de la nostra vida la victòria de Crist sobre el pecat i la mort, atraurem la seva força transformadora també sobre la creació.

† **Joan-Enric Vives**
Arquebisbe d'Urgell

ACTUALITAT

Celebració de Santa Perpètua

El 7 de març es va celebrar la festa en honor de Santa Perpètua, màrtir. Al terme municipal de Vilanova de l'Aguda i en una petita església hi va tenir lloc un aplec que reuneix veïns del poble i de la comarca, un any més es va celebrar la festa que a més de celebrar la Missa en honor a la santa s'afegeix, com recull la tradició, una benedicció del terme per demanar bones collites, i guardar-les de les pedregades i altres inclemències del temps. Mn. Josep Caba va fer la pregària i la benedicció del terme, tot demanant la protecció de Déu i la intercessió de Santa Perpètua, no només pels camps sinó també pels fidels i les famílies que van assistir a l'aplec.

APUNTS PER A L'ANÀLISI

La meva Mare de Déu

Ha sobrepassat els noranta-cinc anys. Entra a l'església dels seus records d'adolescent, quan era membre de la congregació mariana, «congregant de la Mare de Déu», com ell afirma. Ajudat per un bastó però amb pas decidit, amb vigoria, es dirigeix a una capella lateral, la de la Immaculada. Caminant pel passadís que hi mena, es troba amb un dels religiosos que tenen cura de l'església i li comenta: «Vinc a veure la meva Mare de Déu. Quantes avemaries li he resat, cada setmana, quan amb els companys ens trobàvem als seus peus pel que en deïem l'acte de congregació. Quantes avemaries li he resat en les visites que li feia entre setmana. Quantes confidències he compartit amb ella, confiant sempre en la seva ajuda. Ara visc en una al-

tra ciutat, però no he oblidat la meva Mare de Déu. Sempre que tinc ocasió la visito per tornar-la a saludar. Ser aquí davant d'ella em porta a la memòria persones de bon record: els meus companys, els consiliaris que ens acompanyaven, els pares que m'iniciaren en la fe i m'animaren a entrar a la congregació, els congregants més grans que ens eren referents, els infants a qui jo, amb un altre company congregant, fèiem catequesi...» Feia aquests comentaris amb una emoció sincera que es percebia.

Maria ha acompanyat aquell congregant tota la vida. Maria, la dona de fe que acollí l'anunci de l'àngel i que, amb el seu sí, va mostrar una confiança en Déu que la va fer benaurada per a totes les generacions, «Totes les generacions em diran benaura-

da» (Lc 1,48). Ella va creure, en la dificultat, «que per a Déu no hi ha res impossible» (Lc 1,37). Li continuà fidel en el dubte i en les certeses, «Feu tot el que ell us digui» (Jn 2,5). En el moment culminant de la creu esdevé mare nostra, mare de tothom, en les paraules de Joan. També model de fe i de caritat per als creients, en la quotidianitat. I la devoció a Maria és per sempre. Les avemaries d'abans d'anar a dormir, l'avemaria després del parenostre en la pregària compartida amb l'esposa, l'avemaria amb els fills, les avemaries del rosari...

Avui, als seus noranta-cinc anys, davant la seva mare de Déu, l'antic congregant tornarà a dir: «Santa Maria, Mare de Déu...»

Enric Puig Jofra, SJ

PALABRA Y VIDA

Cuaresma y armonía con la creación redimida

El Mensaje del Papa Francisco para la Cuaresma 2019 muestra el camino de conversión en un aspecto nuclear: la relación que la misma creación tiene con la humanidad que por el pecado tiende a destruirla y que por la gracia de la Pascua de Resurrección, camina ya hacia el cielo nuevo y la tierra nueva (cf. Ap 21,1). La celebración del Triduo Pascual de la pasión, muerte y resurrección de Cristo, culmen del año litúrgico, nos llama a vivir un itinerario de preparación, el camino cuaresmal, conscientes de que ser imagen de Cristo es un don inmenso de la misericordia de Dios.

Si el hombre vive como hijo de Dios, si vive como persona redimida, que se deja guiar por el Espíritu Santo (cf. Rm 8,14), y sabe reconocer y poner en práctica la ley de Dios, comenzando por la que está inscrita en su corazón y en la naturaleza, esto beneficia también la creación, cooperando en su redención, dice el Papa. Por ello, la creación desea ardientemente que se manifiesten los hijos de Dios, es decir, que aquellos que gozan de la gracia del misterio pascual de Jesús disfruten plenamente de sus frutos, destinados a alcanzar su madurez completa en la redención del mismo cuerpo humano. Cuando la caridad de Cristo transfigura nuestra vida —mente, alma y cuerpo—, alabamos a Dios y, con la oración, la contemplación y el arte hacemos partícipes de ello también a todas las criaturas. En este mundo, la armonía generada por la redención está amenazada, hoy y siempre, por la fuerza negativa del pecado y de la muerte. Ciertamente, cuando no vivimos como hijos de Dios, a menudo tenemos comportamientos destructivos hacia el prójimo y las otras criaturas. Violamos los límites que nuestra condición humana y la naturaleza, nos piden respetar. El Papa Francisco afirma que si no anhelamos continuamente la Pascua, si no vivimos en el horizonte de la Resurrección, está claro que la lógica del «todo y al instante», del «tener cada vez más, en lugar de ser», acaba por imponerse. Y el hecho de que se haya roto la comunión con Dios, también ha dañado la relación armoniosa de los seres humanos con el ambiente en el que están llamados a vivir. La ley de Dios, la ley del amor, acaba cediendo a la ley del más fuerte sobre el más débil. El pecado que se encuentra dentro del corazón del hombre (cf. Mc 7,20-23) y que se manifiesta como acaparamiento, afán por un bienestar desmedido, desinterés por el bien de los demás y a menudo también por el propio interés, lleva a la explotación de la creación, de las personas y del medio ambiente.

Con todo, existe la fuerza regeneradora del arrepentimiento y del perdón. «Si alguno está en Cristo es una criatura nueva; lo viejo ha pasado, ha comenzado lo nuevo» (2Co 5,17). En efecto, también la creación puede «celebrar la Pascua»: abrirse al cielo nuevo y la tierra nueva. Y el camino hacia la Pascua nos llama precisamente a restaurar nuestro rostro y nuestro corazón de cristianos, mediante el arrepentimiento, la conversión y el perdón, para poder vivir toda la riqueza de la gracia del misterio pascual. La creación está llamada a salir, junto con nosotros, «de la esclavitud de la corrupción, para entrar en la gloriosa libertad de los hijos de Dios» (Rm 8,21). La Cuaresma es signo sacramental de esta conversión, es una llamada hecha a los cristianos para que encarnen más intensamente y concretamente el misterio pascual en su vida personal, familiar y social; en particular, mediante el ayuno, la oración y la limosna. Abandonemos el egoísmo, la mirada fija en nosotros mismos, y dirijámonos a la Pascua de Jesús. Hagámonos prójimo de nuestros hermanos, compartiendo con ellos nuestros bienes espirituales y materiales. Así, acogiendo en lo concreto de nuestra vida la victoria de Cristo sobre el pecado y la muerte, atraeremos su fuerza transformadora también sobre la creación.

† **Joan-Enric Vives**
Arzobispo de Urgell

La gestió de Càritas al Consell de Pastoral, al Consell Presbiteral i dels Arxiprestos d'Urgell

El dia 4 de març va tenir lloc a la Casa d'Espiritualitat del Sant Crist de Balaguer la reunió conjunta del Consell Presbiteral i els Arxiprestos d'Urgell, presidida per l'Arquebisbe Joan-Enric, i a la qual van assistir els Consellers i Arxiprestos. El tema central de la reunió del Consell fou una exhaustiva i àmplia informació sobre el treball de Càritas Diocesana que presentà als Consellers la Sra. Marta Fortuny, Representant de les Gestores socials de Càritas d'Urgell.

Es va presentar un resum de la Memòria corresponent a l'any 2018 de Càritas d'Urgell. Marta Fortuny va explicar que pel que fa al pla de participació comunitària destaquen els 273 voluntaris de Càritas d'Urgell, distribuïts en 12 poblacions del Bisbat, i que participen en 7 projectes d'ajuda diferents. Els «Espais grapat» que són actualment 7, on han participat 265 persones en 53 activitats diferents. L'entitat compta amb 150 donants estables que han aportat a Càritas 44.198,71 euros. I en campanya d'emergència pel tsunami que va afectar Indonèsia es van recollir 9.157,62 euros. Pel que fa al pla de comunicació i conscienciació, Càritas d'Urgell és present a les xarxes socials amb 226 seguidors al seu Facebook i 5.012 visitants a la pàgina institucional de Càritas d'Urgell. S'han realitzat 59 tallers divulgatius en 13 centres

educatius amb la participació d'uns 1.100 alumnes. Pel que fa al pla d'acció social, el nombre de llars ateses per part de Càritas d'Urgell ha estat de 1.007 i les persones beneficiàries de l'entitat han estat 2.424. S'ha realitzat acompanyament i suport individual a 606 llars de 7 poblacions del Bisbat i 223 persones han participat en 6 poblacions d'acompanyament i suport grupal per part de l'entitat. El pis d'acollida transitòria que Càritas d'Urgell té a Balaguer ha atès 3 famílies amb 7 persones beneficiàries, i se'n vol obrir un de nou a La Seu. I s'han atès 248 transeünts en 6 poblacions. A més, la Unitat d'Escolarització Compartida de Balaguer ha atès 10 participants. 148 persones s'han beneficiat del reforç escolar en 7 poblacions i a l'estiu, 71 alumnes, han pogut gaudir d'un reforç educatiu. 365 nens i nenes han gaudit d'ajudes escolars en 28 centres educatius. 270 avis de 8 residències i 4 en cases particulars han gaudit de l'acompanyament residencial de Càritas. 278 persones han participat del programa d'inserció laboral de Càritas que ha permès que 79 persones trobessin feina. 19 persones han participat del programa d'inserció laboral Grapat que ha permès que 2 persones fossin inserides al mercat ordinari laboral.

A continuació, va informar als Consellers sobre la creació d'un Centre Especial de Treball (CET) a par-

Reunió del Consell del Presbiteri

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

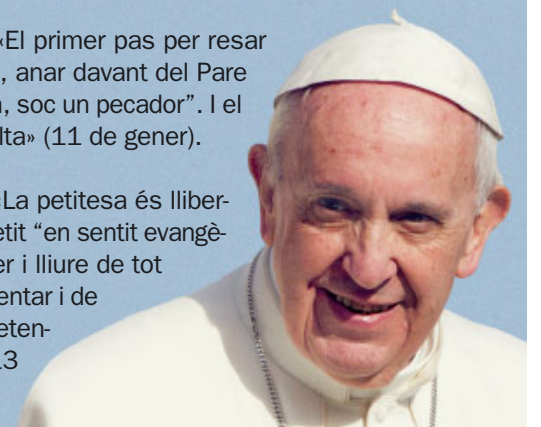
@Pontifex: «No tingueu por de plorar davant de situacions dures: són gotes que reguen la vida.

Les llàgrimes de compassió purifiquen el cor i els afectes» (9 de gener).

@Pontifex: «L'esperit del món es venç amb l'esperit de la fe: creure que Déu està de debò en el germà i la germana que tinc a prop» (10 de gener).

@Pontifex: «El primer pas per resar és ser humil, anar davant del Pare i dir: "Mira'm, soc un pecador". I el Senyor escolta» (11 de gener).

@Pontifex: «La petitesa és llibertat. Qui és petit "en sentit evangèlic" és lleuger i lliure de tot desig d'aparentar i de qualsevol pretensió d'èxit» (13 de gener).

tir de l'actual infraestructura d'empresa d'inserció de Càritas d'Urgell. Els CET són empreses, privades o públiques, amb ànim de lucre o sense ànim de lucre, que tenen la missió d'oferir llocs de treball de qualitat a persones amb discapacitats iguals o superiors al 33% i que no poden integrar-se a l'empresa ordinària. La plantilla global del CET ha d'estar formada com a màxim pel 70% del personal amb discapacitat. Actuen com qual-sevol organització en l'àmbit de l'economia social i, per això, han d'assolir un doble objectiu social i econòmic. No es tracta de crear una nova infraestructura, sinó que aprofitant l'actual nau de l'Av. Guillem Graell de La Seu d'Urgell i també les línies de negoci iniciades com bugaderia, lloguer de vaixelles, paqueteria i fracció d'aparells, es crearà dins de l'actual NOUGRAPATS una unitat orgànica de negoci en forma d'un CET. D'aquesta manera, el pro-

pretén aprofundir en dos conceptes clau com són el discerniment i l'acompanyament a través de les classes de prestigiosos psicòlegs, terapeutes i experts en espiritualitat de l'acompanyament.

L'acte central del Consell fou la celebració de l'Eucaristia presidida per l'Arquebisbe i concelebrada per tots els membres del Consell del Presbiteri. A l'Eucaristia s'encomanà els dos preveres recentment traspassats: Mn. Lluís Rourera i Mn. Xavier Esplandiú.

Després de compartir un dinar de germanor i fraternitat sacerdotal a la Casa d'Espiritualitat del Sant Crist de Balaguer, a la tarda continuà la reunió del Consell.

Finalment, el Sr. Arquebisbe va tractar el tema de la prevenció dels abusos sexuals en l'Església. Va presentar el tema a partir de la darrera nota

Consell Pastoral

jecte d'inserció laboral «Grapats» estarà configurat per Nougrapats E.I. (per als col·lectius en risc d'exclusió), CETIS Grapats (per als col·lectius de joves amb problemàtiques mentals). El Sr. Arquebisbe va voler agrair el treball desinteressat de tants i tants voluntaris i treballadors de Càritas i va voler destacar la implicació personal i d'apostolat de la Sra. Fortuny en el treball que desenvolupa al servei de Càritas.

Posteriorment, Mn. Gabriel Casanovas i Mn. Joan Pau Esteban informaren detalladament als Consellers sobre el curs de discerniment i acompanyament espiritual organitzat per la Conferència Episcopal Tarraconense en col·laboració amb l'Escola de formadors de Salamanca i del Director del Màster en discerniment vocacional i acompanyament espiritual P. Adrián López Galindo S.I., que estan realitzant 4 preveres del Bisbat d'Urgell: Mn. Emili Villegas, Mn. Joan Pau Esteban, Mn. Alfons Velázquez i Mn. Gabriel Casanovas, i una vintena més de tot Catalunya. El curs

que els Bisbes de Catalunya han ofert als fidels sobre aquesta qüestió i va lliurar el discurs de clausura del Papa Francesc en la trobada per a la protecció dels menors en l'Església que va tenir lloc a Roma els dies 21 al 24 de febrer passat. Mons. Vives va subratllar la necessitat de treballar insistentment perquè l'Església sigui una llar segura per als menors, implementant totes les mesures de prevenció que faci falta. Informà als preveres sobre la conversió pastoral que ens reclama el moment eclesial present per a posar les víctimes al centre de la nostra atenció, escoltant-les i posant-nos al seu costat, sense menystenir el dret a la presumpció d'innocència i el dret a la bona fama del qual gaudeix tot prevere fins que es demostrï la seva culpabilitat.

Finalment, va demanar que tal com ho havien exhortat els Bisbes de Catalunya, a totes les celebracions religioses de la Diòcesi, el proper Dimecres de Cendra, dia 6 de març, en començar la Quaresma, es pregui i es dejuni d'una manera especial per les víctimes dels abusos.

Urgell en el 29è Simposi de Missionologia a Burgos

La nostra diòcesi va participar en el 29è Simposi de Missionologia, que es va celebrar els dies 7 al 9 de març a la Facultat de Teologia de Burgos. Sota el lema «La interpretació misionera del Papa Francesc», s'intentà una elaboració teològica i pastoral que ajudi a impulsar novament la centralitat de la missió a l'Església.

La inauguració de les jornades va anar a càrrec de l'Arquebisbe de Burgos, Mons. Fidel Herráez, i després es va obrir el torn a diverses intervencions d'especialistes en la matèria. Van participar el Subdirector nacional de les Obres Missionals Pontificies, el Director General de l'Institut Espanyol de Missions Extranteres, el Director de l'Institut de Missionologia de la Facultat de Teologia del Nord d'Espanya i el P. Fabrizio Meroni, Secretari General de la Pontificia Unió Misional i Director de CIAM i de FIDES. El P. Meroni amb la seva ponència, «El mes extraordinario misionero, un *kairós* para la Iglesia», sintetitzà la necessitat de continuar la conversió pastoral posant la missió *ad gentes* com a paradigma de tota l'obra evangelitzadora de l'Església.

Durant les jornades es van dur a terme taules rodones i es van escoltar testimonis personals sobre el fet i l'animació misionera en vistes a les activitats del proper mes d'octubre.

De la Delegació de Missions d'Urgell hi participà la Sra. Anahí Biorci, OV. Aquest acte emmarcat en l'any de preparació al Mes Misioner Extraordinari, vol contribuir al creixement de la consciència misionera de tot el Poble de Déu, cadascú segons la seva vocació i lloc de servei en la comunitat cristiana.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

25. □ Dilluns (lit. hores: 3a setm.) [Is 7,10-14; 8,10 / SI 39 / He 10,4-10 / Lc 1,26-38]. Anunciació del Senyor. Sant Ireneu, bisbe; sant Humbert, abat; santa Dula, mr.

26. ■ Dimarts [Dn 3,25.34-43 / SI 24 / Mt 18,21-35]. Sant Brauli, bisbe de Saragossa (631-651); santa Màxima, mr.

27. ■ Dimecres [Dt 4,1.5-9 / SI 147 / Mt 5,17-19]. Sant Alexandre, soldat mr.; sant Rupert (s. VII-VIII), bisbe de Worms, patró de Baviera; santa Lídia, mare de família, mr.

28. ■ Dijous [Jr 7,23-28 / SI 94 / Lc 11,14-23]. Sant Guntram (Gontran), rei franc; sant Sixt III, papa (romà, 432-440); sant Doroteu, abat.

29. ■ Divendres [Os 14,2-10 / SI 80 / Mc 12,28b-34]. Sant Ciril, diaca i màrtir; sant Eustaci, abat; santa Beatriu de Silva, verge a Toledo.

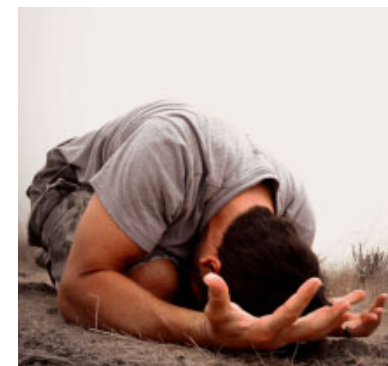
30. ■ Dissabte [Os 6,1-16 / SI 50 / Lc 18,9-14]. Sant Quirí, tribú romà mr., pare de Balbina; sant Règul, bisbe; sant Joan Clímac, abat.

31. ■ Diumenge vinent, IV de Quaresma (litúrgia de les hores: 4a setmana) [Js 5,9a.10-12 / SI 33 / 2C 5,17-21 / Lc 15,1-3.11-32]. Sant Benjamí, diaca i màrtir (424) a Pèrsia; sant Amós, profeta; santa Balbina, verge romana i màrtir; beat Amadeu (†1472), duc de Savoia; sant Guiu.

Diumenge III de Quaresma (C)

COMENTARI

Tots necessitem de la conversió

No ens és difícil fugir de les nostres responsabilitats; el difícil és acceptar-les. Déu encomana a Moisès una tasca difícil: *He vist les penes del meu poble, he sentit el clam que li arrenquen els seus explotadors. Conec els seus sofriments. Baixaré a alliberar-lo del poder dels egipcis i a fer-lo pujar d'aquell país cap a un país que regalima llet i mel.* I escull com a alliberador Moisès. Ja hem vist abans la seva resposta, quan Déu crida: *Moisès, Moisès. Ell respongué: Aquí em teniu.* No li serà fàcil donar resposta a aquesta crida de Déu, però restarà fidel perquè *el Déu dels vostres pares m'envia a vosaltres; té la força i posa la confiança en el Déu d'Abraham, d'Isaac i de Jacob.*

Però no tot el poble ho serà, de fidel. Pau recorda: *Els nostres pares passaren el Mar Roig i tots, en el núvol i en el mar, van rebre com un baptisme que els unia a Moisès. Tots es van alimentar amb el menjar espiritual... Malgrat tot, la gran majoria no foren agradables a Déu ja que quedaren estesos pel desert, no van seguir el camí de Déu, li van ser infidels. Tot això —diu Pau— era un exemple per a nosaltres, perquè no desitgem allò que no és bo, perquè no murmurem... Tot això que els succeïa era un exemple i va ser escrit per advertir-nos a nosaltres. I acaba dient: Els qui es creuen ferms, que mirin de no caure.*

Jesús ens convida a la nostra conversió i no a mirar els altres: *Us penseu que aquells galileus [que va fer matar Pilat] van ser malmenats perquè havien estat més pecadors que tots els altres? Us asseguro que no. I aquells divuit homes que van morir quan els caigué a sobre la torre de Siloè, ¿us penseu que eren més culpables que els altres habitants de Jerusalem? Us asseguro que no. I repeteix Jesús: Si no us convertiu, tots acabareu igual. I ho explica llavors amb una paràbola: una figuera que no dona fruit acabarà tallada.*

Jesús ens convida avui a una conversió personal, a tots i cadascun de nosaltres: en farem cas? O som dels qui ens creiem segurs i per això caurem més aviat?

Mn. Jaume Pedrós

▶ Lectura del llibre de l'Èxode (Ex 3,1-8a.13-15)

En aquells dies, Moisès pasturava el ramat del seu sogre Jetró, sacerdot madianita. Tot guiant el seu ramat desert enllà, arribà a l'Horeb, la muntanya de Déu. L'àngel del Senyor se li aparegué en una flama enmig de la bardissa. Va mirar, i s'adonà que la bardissa cremava però no es consumia. Moisès es va dir: «Deixa'm anar a veure aquesta visió extraordinària: què ho fa que no es cremi la bardissa.» El Senyor veié que s'acostava per mirar. Llavors Déu el cridà de la bardissa estant: «Moisès, Moisès.» Ell respongué: «Aquí em teniu.» Déu li digué: «No t'acostis aquí. Descalça't, que el lloc on ets és terra sagrada.» I afegí: «Jo soc el Déu del teu pare, Déu d'Abraham, Déu d'Isaac, Déu de Jacob.» Moisès es cobrí la cara, perquè no gosava mirar Déu. Llavors el Senyor li digué: «He vist les penes del meu poble al país d'Egipte i he sentit el clam que li arrenquen els seus explotadors. Conec els seus sofriments. Baixaré, doncs, a alliberar-lo del poder dels egipcis i a fer-lo pujar d'aquell país cap a un país bo i espaiós, un país que regalima llet i mel.» Moisès digué a Déu: «Quan aniré a trobar els israelites i els diré: "El Déu dels vostres pares m'envia a vosaltres", si ells em pregunten quin és el seu nom, què he de respondre?» Déu li contestà: «Jo soc el qui soc.» I afegí: «Respon així als israelites: "Jo soc m'envia a vosaltres".» Déu digué encara a Moisès: «Digues això als israelites: "Jahvè (el qui és), el Déu dels vostres pares, Déu d'Abraham, Déu d'Isaac, Déu de Jacob, m'envia a vosaltres." Aquest serà el meu nom per sempre, amb aquest nom em tindran present totes les generacions.»

▶ Salm responsorial (102)

R. *El Senyor és compassiu i benigne.*

▶ Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 10,1-6.10-12)

Germans, no vull que us passi per alt una lliçó de la història. Els nostres pares estaven tots emparats per aquell núvol, tots passaren el mar Roig i tots, en el núvol i en el mar, van rebre com un baptisme que els unia a Moisès. Tots es van alimentar amb el mateix menjar espiritual, tots van beure la mateixa beguda espiritual, ja que bevien d'una roca espiritual que els acompanyava, i aquesta roca significava el Crist. Malgrat tot, la gran majoria no foren agradables a Déu, ja que quedaren estesos pel desert. Tot això era un exemple per a nosaltres, perquè no desitgem allò que no és bo, com ells ho feren. No murmureu, com ho feren alguns d'ells, que van morir a mans de l'Exterminador. Tot això que els succeïa era un exemple, i va ser escrit per advertir-nos a nosaltres, ja que els segles passats s'encaminaven cap als temps que vivim. Per tant, els qui creuen estar ferms, que mirin de no caure.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Lluc (Lc 13,1-9)

Per aquell temps, alguns dels qui eren presents contaren a Jesús el cas d'uns galileus, com Pilat havia barrejat la sang d'ells amb la de les víctimes que oferien en sacrifici. Jesús els respongué: «Us penseu que aquells galileus van ser malmenats perquè havien estat més pecadors que tots els altres galileus? Us asseguro que no: si no us convertiu, tots acabareu igual. I aquells divuit homes que van morir quan els caigué a sobre la torre de Siloè, us penseu que eren més culpables que tots els altres habitants de Jerusalem? Us asseguro que no: si no us convertiu, tots acabareu igual.» I els digué aquesta paràbola: «Un home que tenia una figuera a la vinya, anà a cercar-hi fruit i no n'hi trobà. En veure això, digué al vinyater: "Mira, fa tres anys que vinc a cercar fruit a aquesta figuera i no n'hi trobo. Talla-la d'una vegada. Per què la tinc, si no fa més que ocupar-me la terra?" Ell li contestà: "Senyor, deixeu-la encara aquest any. Cavaré la terra i la femaré, a veure si fa fruit d'ara endavant; si no, ja la podreu tallar".»

▶ Lectura del libro del Éxodo (Ex 3,1-8a.13-15)

En aquellos días, Moisés pastoreaba el rebaño de su suegro Jetró, sacerdote de Madián. Llevó el rebaño trashumando por el desierto hasta llegar a Horeb, la montaña de Dios. El ángel del Señor se le apareció en una llamada entre las zarzas. Moisés se fijó: la zarza ardía sin consumirse. Moisés se dijo: «Voy a acercarme a mirar este espectáculo admirable, a ver por qué no se quema la zarza». Viendo el Señor que Moisés se acercaba a mirar, lo llamó desde la zarza: «Moisés, Moisés». Respondió él: «Aquí estoy». Dijo Dios: «No te acerques; quitate las sandalias de los pies, pues el sitio que pisas es terreno sagrado». Y añadió: «Yo soy el Dios de tus padres, el Dios de Abrahán, el Dios de Isaac, el Dios de Jacob». Moisés se tapó la cara, porque temía ver a Dios. El Señor le dijo: «He visto la opresión de mi pueblo en Egipto y he oído sus quejas contra los opresores; conozco sus sufrimientos. He bajado a librarlo de los egipcios, a sacarlo de esta tierra, para llevarlo a una tierra fértil y espaciosa, tierra que mana leche y miel». Moisés replicó a Dios: «Mira, yo iré a los hijos de Israel y les diré: "El Dios de vuestros padres me ha enviado a vosotros". Si ellos me preguntan: "¿Cuál es su nombre?", "¿qué les respondo?". Dios dijo a Moisés: "Yo soy el que soy"; esto dirás a los hijos de Israel: "Yo soy" me envía a vosotros». Dios añadió: «Esto dirás a los hijos de Israel: "El Señor, Dios de vuestros padres, el Dios de Abrahán, Dios de Isaac, Dios de Jacob, me envía a vosotros. Este es mi nombre para siempre: así me llamaréis de generación en generación".»

▶ Salmo responsorial (102)

R. *El Señor es compasivo y misericordioso.*

▶ Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Corintios (1Co 10,1-6.10-12)

No quiero que ignoréis, hermanos, que nuestros padres estuvieron todos bajo la nube y todos atravesaron el mar y todos fueron bautizados en Moisés por la nube y por el mar; y todos comieron el mismo alimento espiritual; y todos bebieron que los seguía; y la roca era Cristo. Pero la mayoría de ellos no agradaron a Dios, pues sus cuerpos quedaron tendidos en el desierto. Estas cosas sucedieron en figura para nosotros, para que no codiciemos el mal como lo codiciaron ellos. Y para que no murmuréis, como murmuraron algunos de ellos, y perecieron a manos del Exterminador.

Todo esto les sucedía alegóricamente y fue escrito para escarmiento nuestro, a quienes nos ha tocado vivir en la última de las edades. Por lo tanto, el que se crea seguro, cuídese de no caer.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Lucas (Lc 13,1-9)

En aquel momento se presentaron algunos a contar a Jesús lo de los galileos, cuya sangre había mezclado Pilato con la de los sacrificios que ofrecían. Jesús respondió: «¿Pensáis que esos galileos eran más pecadores que los demás galileos porque han padecido todo esto? Os digo que no; y, si no os convertís, todos pereceréis lo mismo. O aquellos dieciocho sobre los que cayó la torre en Siloé y los mató, ¿pensáis que eran más culpables que los demás habitantes de Jerusalén? Os digo que no; y, si no os convertís, todos pereceréis de la misma manera. Y les dijo esta parábola: «Uno tenía una higuera plantada en su viña, y fue a buscar fruto en ella, y no lo encontró. Dijo entonces al viñador: "Ya ves, tres años llevo viniendo a buscar fruto en esta higuera, y no lo encuentro. Córta-la. ¿Para qué va a perjudicar el terreno?". Pero el viñador respondió: "Señor, déjala todavía este año y mientras tanto yo cavaré alrededor y le echaré estiércol, a ver si da fruto en adelante. Si no, la puedes cortar".»